

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۰۱ می ۲۰۱۴

گرامی باد روز جهانی کارگر!

امسال کارگران در شرایطی به پیشواز روز جهانی خود می روند که نظام سرمایه داری همچنان اسیر در چنبره بحرانی است که در چند سال گذشته تمامی این سیستم را فرا گرفته و تا امروز قادر به برون رفت از آن نبوده است. حتی آن جا هم که بانک جهانی در ترسیم چشم انداز این بحران از " امکان " رشد و توسعه و " تغییر " در وضعیت اقتصادی نظام امپریالیستی جهانی سخن می گوید باز مجبور می شود تأکید کند که رشد اقتصادی احتمالی با گسترش بیکاری توأم خواهد بود . معنی این سخن که اخیراً از طرف بانک جهانی اعلام شد این است که حتی در خوش بینانه ترین حالت هم امسال چشم اندازی برای اشتغال بخشی از لشکر عظیم گرسنگان و بیکاران وجود ندارد . به عبارت دیگر مفهوم " رشد " احتمالی در نظام امپریالیستی همانا تداوم اخراجها و بیکارسازیهای است که هم اینک در اکثر بخشهای تولیدی و غیرتولیدی کمر کارگران و زحمتکشان را نه فقط در کشور ما بلکه در سطح جهان خم کرده است . واقعیت این است که بحران، ذاتی نظام سرمایه داری است و به قول مارکس "تاریخ صنایع و بازرگانی طی دهه های متمادی، تنها عبارت است از تاریخ طغیان نیروهای مولده عصر جدید علیه مناسبات تولیدی این عصر، و آن روابط مالکیتی که شرط وجودی بورژوازی و سلطه اوست . " حال مردم جهان سال هاست که این بحران ذاتی سرمایه داری که با شدت تمام هم جریان دارد را با گوشت و پوست خود لمس کرده و به تجربه می بینند که در جریان این بحران های ادواری فزاینده، بورژوازی همواره تلاش کرده تا بار بحرانهای خود را به دوش کارگران و خلق های کشورهای تحت سلطه سرشکن کند . این سیاست ضدخلق چه از طریق تحمیل برنامه های ریاضت اقتصادی که بیکارسازی وسیع نیروی کار یکی از وجوه آن می باشد، و چه از طریق برپائی جنگ و دامن زدن به فضای جنگی و تکیه هر چه بیشتر بر میلیتاریسم به پیش رانده شده است . این گونه است که نظام استثمارگرانه بورژوازی می کوشد تا بقای خود را از یک طرف از طریق " نابودی اجباری توده های وسیعی از نیروهای مولده و از طرف دیگر به وسیله تسخیر بازارهای

تازه و بهره کشی هر چه تمامتر از بازارهای کهنه " تداوم بخشد . اما تسخیر بازارهای تازه در شرایطی که سرمایه داری همه جهان را به زیر سلطه خود درآورده و " جهانی همشکل و همانند خویش " را شکل داده و تقریباً دیگر بازار تازه " تسخیر " نشده ای وجود ندارد، جز تلاش برای دست اندازی به بازارهای رقباء و در نتیجه تشدید رقابتهای امپریالیستی در چهار گوشه جهان هیچ معنای دیگری نمی تواند داشته باشد . این همان موقعیتی است که بورژوازی امپریالیستی امروز با به راه انداختن جنگهای خونین و وحشیانه در اقصای نقاط دنیا و سلاخی کارگران و خلقهای تحت ستم به پیش می برد و هر انسان شرافتمندی نمونه های بارز این جنایات بورژوازی امپریالیستی را در نقاط مختلف جهان و هم اکنون به طور برجسته در سوریه و اوکراین به چشم خود می بیند . همه این تلاشهای جنایتکارانه و جنگ افروزی و کشتار زحمتکشان و خلقهای تحت ستم در عین حال با یورش افسار گسیخته و روزمره به دسترنج کارگران و توده های ستمدیده همراه است . مثلاً در ایران اگر ترفندها و سیاستهای ظالمانه بورژوازی ایران علیه طبقه کارگر را مورد بررسی قرار دهیم خواهیم دید که این سیاستها که از طریق رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی با توسل به جنایتکارانه ترین اعمال و سرکوب خونین توده ها به پیش برده می شود انعکاس سیاست بورژوازی امپریالیستیست که آن را در همه جای جهان اعمال می کند . از این روست که کارگران در اکثر کشورها همانند کارگران ایران در شرایطی به پیشواز روز جهانی کارگر می روند که بر اثر عملکردهای سیاستهای استثمارگرانه بورژوازی زالوصفت حاکم کارد به استخوانشان رسیده است . بورژوازی دندانگرد ایران نیز همچون همه همپالگی هایش در سراسر جهان در سالهای اخیر روزی نبوده و نیست که تعرض جدیدی را به حقوق کارگران شکل ندهد . آخرین نمونه این تعرض تعیین حداقل دستمزد کارگران ده درصد پائینتر از نرخ تورم رسمی است که مفهوم آن تحمیل گرسنگی بیشتر به خانواده های کارگری و سوق دادن آن ها به فقر و فلاکت هر چه بیشتری می باشد .

در شرایطی که خود نهاد های رسمی جمهوری اسلامی در تعریف خط فقر، آن را حداقل یک میلیون و هفتصد هزار تومان در ماه تعیین کرده اند شورای عالی کار جمهوری اسلامی حداقل حقوق کارگران را تنها ۶۰۸ هزار و ۹۰۰ تومان تعیین کرد و تازه وزیر کار جنایت پیشه رژیم اعلام نموده که این مزد آن قدر کافی است که کارگران نیازی ندارند یارانه نقدی - که در ازای افزایش شدید قیمتها از طرف دولت به آن ها داده می شود - را دریافت کنند و بهتر است از دریافت آن انصراف دهند. بیشزمانه تر از این، رئیس کانون کارفرمایان، آب پاکی روی دست کارگران ریخته و خلاف قانون کار دستپخت خودشان که مقرر کرده که حداقل دستمزد باید متناسب با سطح تورم باشد مطرح کرد که چون نمی توان دستمزد را به نسبت نرخ تورم افزایش داد کارگران باید با پیدا کردن شغل دوم و اضافه کاری مشکلات خود را حل نمایند! امری که با در نظر گرفتن بیکاری وحشتناک در سطح جامعه و وجود یک ارتش ذخیره کار چند میلیونی به راحتی کسب شدنی نیست و این برخوردها تنها ماهیت ضدخلقی سردمداران رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی و شرایط جهنمی که آن ها برای کارگران ایران آفریده اند را هر چه عیانتر نشان می دهد. همچنین دو اظهار نظر فوق سیمای واقعی بورژوازی ایران را در مقابل همگان و از جمله کارگران قرار می دهد و نشان می دهد که چگونه کارفرمایان دست در دست دولت مدافع خود شیره جان آن ها را می مکند و آن ها راهی جز این ندارند که برای تغییر این شرایط اسارتبار به پاخاسته و طبقه حاکمه و رژیم حامیاش را با قدرت انقلابی خود به زباله دانی تاریخ اندازند .

ما امروز با تشدید بحرانهای امپریالیستی شاهد رشد روزافزون اعتراضات و مبارزات کارگران و زحمتکشان در سراسر گیتی هستیم. از اعتراضات توده ای در ارجنتاین گرفته تا یونان و اسپانیا، تا تظاهرات ۰۵ هزار کارگر معترض در بروکسل بلژیک که تمامی این مبارزات در همه جا با یورش قوای مسلح پشتیبان بوژواها یعنی با پولیس و دیگر نیروهای نظامی مواجه می شوند. اساساً امروز تضاد بین کارگران و زحمتکشان با سرمایه داران استثمارگر و به طور

کلی همه خلق های تحت ستم با سرمایه داران بین المللی (امپریالیستها) به حدی شدت یافته است که به واقع جایی در جهان نیست که ستمدیدگان به شکلی صدای اعتراض خود را علیه تعرض سرمایه داری جهانی بلند نکرده باشند. در ایران نیز تحت حاکمیت رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی روزی نبوده که کارگران علیه هجوم غارتگرانه بورژوازی و سگ نگهبانش جمهوری اسلامی به حیات و هستی شان، فریاد اعتراض سر ندهند. در چنین شرایط جهانی، وضعیت بسیار دردناک کار و مبارزه کارگران ایران از یک طرف و این واقعیت که دیکتاتوری عریان طبقه حاکم حتی کمترین مطالبات صنفی طبقه کارگر را هم تاب نمی آورد و هرگونه مبارزه کارگران برای مطالبه حقوق عادلانه و تشکل های مستقل را وحشیانه سرکوب می کند بیش از پیش به کارگران خاطر نشان می سازد که تغییر این شرایط استثمارگرانه و جهنمی در عمل مستلزم تداوم مبارزات دلاورانه جاری و تلاش برای غلبه بر پراکندگی دردناک کنونی طبقه کارگر از طریق مبارزه انقلابی با رژیم دیکتاتور حاکم به مثابه حکومت سرمایه داران ایران و اصلیت ترین کانال نفوذ امپریالیسم در جامعه ما می باشد. واقعیت این است که هم رهائی کارگران به خیزش و انقلاب آن ها وابسته است و هم پیروزی این انقلاب به اعمال رهبری طبقه کارگر آگاه و متشکل وابسته است. این حقیقت در روز جهانی کارگر باید روشنی بخش مبارزات کارگران قرار گیرد.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر!

نابود باد نظام جهانی سرمایه داری!

مرگ بر رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

چریکهای فدائی خلق ایران

اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۳

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com